בס"ד

יום ג' כ"ו באלול תשנ"ט (24 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

קודם-כל, יצ"ב וספר מאורעות.
ה"ה לה' 5 שנים לפטירתו של הרה"ג יעקב"ץ - ברוב למדן וטהרת והוראה - רעות, מעורכי האנציקלופדי"ה התלמודית; מחיל ובולמוסן בשאלות דת, מוסר, חברה ומדינה.

ואולי כאן מקום להזכיר הערה קטנה -
בימי חייו של אדם, אנו נוהגים לחלוק את יום הולדתו לעולם. יום לה מצטיין לעתים רחוק השנה שבו הגיע מתאריך שקלה לתורה ועורך תשלומין - נפש על השנה הראשונה ומתם בשנים שלאחריו. אחרי פטירתו, אנו נוהגים לציין את יום פטירתו - יומא דשלטה, יום שעברו מעולם לה לעולם שכולו טוב. ולאו את יום הולדתו, כי תשובות יום הולדתו בעקרך בשאל האדם עצמו כבי שהסברנו. אך, לאחר פטירתו, אנו מסתכלים על סה"כ הדברים שעשה אותו אדם בחיין, ולומדים עבורנו כיצד אנו צריכים לנהוג. יהי, נשאל לציין את יום פטירתו כמעין נקודה שמסכמת את כל השנים וההשפעות של האדם עלינו.

ובדומה לזו, היום הוא יום פטירתו בשנת תרפ"ג (1823) של ר' שמחה בונים מפשיסחא, מגדולי הרבנים של ה"חוצה מלובלין".
על הפסוק: "וַיַּרְדֵּךְ כַּמָּטָר לְקָחִי, תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי" = משירת "האזינו" בסוף ספר דברים [לב, 2] הוא אומר, כי דברי התורה הקדושה כמותם כגשם, הירד על הארץ. מה הגשם איננו מגלה את השפעתו על הצמחים מיד אם ירידתו ורק לאחר זמן באה לידי ביטוי השפעתו הברוכה של הגשם שהירווה את האדמה. בדומה לכך, בוחרים דברי התורה את שומעיהם: בשעה שהם נשמעים ללומדים, אין מבחינים מיד בהשפעתם הטובה; אך בסופו של דבר, שמידים הם לעבוד את בוראם הברוכה על לומדי התורה.

ולסכם את דברינו של הרב לאור על הימים הנוראים: שלוש דרכים, מונים מקורותינו, יש בהן כדי להאיר את רוח התקופה: תשובה, תפילה, צדקה - ושלוש אלה נרמזים בהגות - התיבות של מוצש אלול:
תשובה: "וּמָל ה' אֱלֹקיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ"
תפילה: "אָנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי"
צדקה: "וּמִשְׁלוֹחַ מָנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמַתָּנוֹת לָאֶבְיוֹנִים". יום נעים!